

Den største enkelte udfordring er som tidligere nævnt at få tilpasset kapaciteten, så den på lidt længere sigt giver så god en økonomi i fiskeriet, at erhvervet bliver selv bærende. Med den gennemsnitlige alder på vores fiskerifartøjer på omkring 30 år er der imidlertid samtidig behov for en vis fornyelse.

Forslaget til ny struktur skulle gerne bringe os et skridt i den rigtige retning. Forslaget muliggør anvendelsen af offentlige midler til at nedbringe kapaciteten, samtidig med at der åbnes muligheder for en genanvendelse af en del af den ophuggede kapacitet til ombygning og fornyelse. Fornyelse af flåden skal ikke ske gennem offentlig finansiering og regulering alene, ifølge den nye strukturlov forventes anvendt ca. 5.300 bruttoregister-ton til nybygning, ombygning og import af fartøjer.

Jeg vil gerne understrege, at en central prioritering og uddeling af denne tonnage ikke bliver nem. Vi kan faktisk komme i den situation, hvor vi reelt skal foretage en lodtrækning mellem ansøgere, der er interesseret i nye fartøjer. Lovforslaget indeholder ligeledes mulighed for, at det enkelte fartøj kan tilpasse sin kapacitet ved sammenlægning af flere fartøjer, ved udvidelse af eksisterende fartøjer eller ved nybygning og ved opsplittning af et fartøj ved ønske om nybygning til et mindre fartøj.

Ideen med denne ordning eventuelt, med nogle tilpasninger i de kommende år, er, at den skal fungere til gavn for en hensigtsmæssig tilpasning af flåden i tråd med erhvervets krav. Den manglende balance mellem kapaciteten og de tilgængelige ressourcer betyder ikke kun, at indtjeningen bliver utilstrækkelig for det enkelte fartøj. Den har også konsekvens for forvaltningen af fiskeriet. Når et stort antal fartøjer skal have adgang til de kvoter, vi har til rådighed, får det naturligvis også følger for reguleringen af fiskeriet; den bliver detaljeret og restriktiv.

Ved en reduktion af kapaciteten skal der samtidig skaffes mere luft til forsøg med alternative reguleringsformer i det danske fiskeri. Der er løbende igangsat forsøg, men der er pres på kvoterne, og det er vanskeligt at trække større mængder ud til reguleringsforsøg, men ikke desto mindre er det min politik at få igangsat flere reguleringsforsøg. Reguleringsforsøgene må nødvendigvis baseres på en række forudsætninger:

For det første skal forsøgene holdes inden for de danske kvoter, for det andet skal der være tilstrækkelig videnskabelig kontrol med forsø-

gene, ellers kan vi jo ikke til sin tid anvende resultaterne, og for det tredje kan det være nødvendigt at begrænse det antal fartøjer, der kan deltage i de enkelte forsøg.

Regeringen prioriterer i kapacitetspolitikken en bedre sammenhæng i fiskerisektorens udvikling, og jeg lægger særlig vægt på sammenkædningen af erhvervsstøtte, forskning, udvikling og erhvervsinvesteringer netop med henblik på at få det bedst mulige resultat for erhvervet i dets helhed.

Det er min klare opfattelse, at værditilvæksten skal ske i forarbejdningsindustrien, der har behov for produktudvikling og nytænkning. Først og fremmest må vi gennem et forbedret samarbejde mellem fiskerierhvervet og forarbejdningsindustrien sikre, at vi fanger fisken på det optimale tidspunkt og i den rigtige kvalitet i forhold til markedets efterspørgsel; kun derved kan vi opnå en rigtig pris.

Det er også bl.a. baggrunden for, at jeg i forbindelse med det fremsatte lovforslag om strukturforanstaltninger i fiskerisektoren – det har nr. L 175 – ønsker nedsat et udvalg med repræsentanter for forskningen og de forskellige brancher inden for fiskerisektoren. Dette udvalgs primære opgave er at se frem, så at sige kunne hæve sig op over dagens problemer og give ideer til udviklingen af erhvervet. Udvalget skal foreslå igangsættelse af undersøgelser og forsøgsprojekter med direkte relevans for de danske fiskeres investeringer, samarbejdsformer og udviklingsmålsætninger. Derved sikrer vi, at de betydelige strukturmidler anvendes på den bedste måde, og hermed skabes bedre mulighed for, at erhverv og forskning i et samarbejde kan møde de udfordringer, som erhvervet står over for. En forudsætning for udvalgets succes er naturligvis en aktiv og engageret indsats fra erhvervet selv.

Jeg mener, at man – og heldigvis for det – i den sidste tid har kunnet spore en vis optimisme inden for sektoren, ikke på den måde at forstå, at alt går, som det skal, og at alt ser lyserødt ud, men fra at alle tal var røde og alt gik nedad, er der vel grundlag for en vis optimisme.

Det er os, regering og Folketing, som i de kommende måneder skal give fiskerne og fiskerisektoren i sin helhed de rammer, hvorunder de skal kunne arbejde, men jeg tror, det er vigtigt at understrege, at kraften og initiativet skal komme fra erhvervet selv.